

Hallgatói beszámoló

Moldovai Márton Álmos vagyok és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Állam- és Jogtudományi karának negyedéves, nappali képzésű hallgatójaként töltöttem az elmúlt két félévet a bonni Rheinische- Friedrich- Willhelms Egyetemen.

Már úgy mentem ki októberben, hogy korábban éltem 1 évet Németországban, szintén Észak-Rajna Vesztfáliában, egy kisvárosban. Így nem volt szükségem arra, hogy részt vegyek nyelvi előkészítő tanfolyamon. Így erről személyes élmények alapján nem tudok nyilatkozni.

A Welcome Week során a programok nagy részét fölöslegesnek tartottam, mert azt mondták le, ami a sokak által ugyan el nem olvasott, Guide for Erasmus Students –ben leírtak és amit korábban kint tartózkodó pázmányos diákok elmondtak már otthon. Így, személyes tapasztalatok alapján azt tudom mindenkinek javasolni, hogy vegyék fel a kapcsolatot az előző évben kinn tanuló diáktársaikkal, mert rengeteget tudnak segíteni és sokkal könnyebbé tudják tenni az ő személyes élménybeszámolóik a kezdeteket. A Welcome Week során még minden külföldi diák együtt van, míg utána legtöbbször az ugyanarra a karra járókkal találkozol, így a beilleszkedés, ismerkedés szempontjából nagyon hasznos a hét és kirándulások, városnézés amit szerveznek az International Office munkatársai.

Az International Office a későbbiekben is szervez még kirándulásokat, van lehetőség az internetezésre náluk és német folyóiratok, napilapok elolvasására is. Valamint szerveznek filmvetítést és különböző nemzeti esteket is a félév során, amiken érdemes résztvenni.

Az egyetemen szerintem minnél több előadásra érdemes bejárni, mert nem kell feljelentkezni rájuk csak a vizsga előtt nem sokkal feliratkozni egy listára és megbeszélni a professzorral, hogy hogyan zajlik majd a vizsga. Így könnyebben eldöntheti az ember, melyik tárgy tetszik neki, szimpatikus-e a professzor és érthető-e a tárgy és az előadás.

Az otthoni vizsgákat le lehet tenni, teljes mértékben elfogadott gyakorlat, hogy hazautazunk vizsgázni és mivel a félévek el vannak csúsztatva, minden különösebb nehézség nélkül abszolválható mindkettő, csak kicsit fárasztó.

Bonn maga egy kellemes kisváros, ahol kb. 30.000 egyetemista tanul. Sok a park és a zöld terület. El lehet menni a környező hegyekbe túrázni, de Köln is csak egy félórára van vonattal. Minden félév elején be kell fizetni kb. 150 eurót a diákigazolványért, de ezért az összegért ingyen lehet utazni a környéken az IC-ket leszámítva, vonattal és busszal és a környező városokban, valamint Bonnban is. Hétvégén és hétköznap este 7 után pedig egy személy ingyen velünk utazhat, ami praktikus, ha látogatója van az embernek. Rengeteg színház, koncert és kiállítás van a városban és Kölnben is. Az egyetem is több lehetőséget nyújt ingyenesen nyelvtanulásra, sportolásra és táncolásra is.

Összességében nagyon jól éreztem magam Bonnban és egy jó társaság is kialakult az erasmusos diákok között. Sajnos a német egyetemisták nem igazán nyitottak felénk, vagy én nem próbálkoztam elég kitartóan. De tény, hogy az erasmus ösztöndíjjal kinn tartózkodó diákok inkább együtt mozogtak és csak keveseknek alakult ki barátsága németekkel. Az egyetemen egy új és másfajta tanítási és számonkérési szemlélettel ismerkedhettem meg, ami a szerintem túlságosan is elméleti itthoni oktatáshoz képest új élményekkel, tapasztalatokkal gazdagított. Az International Office munkatársai, de a karok kapcsolattartói is végig nyitottak, kedvesek és segítőkészek voltak velünk szemben.

Zsámbék, 2007. augusztus 13.

Moldovai Márton Álmos